

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in alle kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert twee middelen aan ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit C(2020) 8969 final van de Commissie van 17 december 2020 tot afwijzing van, ten eerste, haar verzoek tot vaststelling dat Veolia Environnement S.A. artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 139/2004⁽¹⁾ had geschonden door zonder voorafgaande toestemming van de Commissie een deelneming van 29,9 % in het kapitaal van Suez te verwerven en, ten tweede, haar verzoek tot vaststelling van voorlopige maatregelen tegen die vennootschap op grond van artikel 8, lid 5, onder a), van die verordening.

1. Ontoereikende motivering met het oog op artikel 296 VWEU. Verzoekster voert aan dat de Commissie niet heeft voldaan aan de vereisten van artikel 296 VWEU door een besluit vast te stellen waarvan de redenering noch haar, noch het Gerecht in staat stelt te begrijpen om welke redenen zij heeft overwogen dat de automatische ontheffing als bedoeld in artikel 7, lid 2, van de EG-concentratieverordening van toepassing was. Verzoekster stelt ook dat het bestreden besluit blijk geeft van een tegenstrijdige motivering met betrekking tot de toepasselijkheid van artikel 7, lid 1, van de EG-concentratieverordening op de verwerving van een deelneming van 29,9 % in haar kapitaal. Ten slotte meent verzoekster dat in het bestreden besluit zonder toereikende motivering is afgeweken van de vaste rechtspraak van de Unierechter volgens welke de in artikel 7, lid 2, van de EG-concentratieverordening opgenomen uitzondering op de schorsende werking strikt moet worden uitgelegd.
2. Schending van artikel 7, lid 2, van de EG-concentratieverordening. Verzoekster meent in dit verband dat de Commissie deze bepaling heeft geschonden door het standpunt in te nemen, ten eerste, dat de uitzondering waarin die bepaling voorziet van toepassing moet zijn op de gehele door Veolia geplande enkele concentratie terwijl die uitzondering kennelijk irrelevant was en dus niet op die concentratie kon worden toegepast, en, ten tweede, dat alle rechtshandelingen die samen één concentratie vormen volgens dat artikel onder dezelfde rechtsregeling moeten vallen. Verzoekster meent tevens dat het feit dat de Commissie de in voornoemde bepaling vastgestelde uitzondering heeft toegepast op een particuliere verkrijging van effecten bij één enkele verkoper, een bijkomende schending van die bepaling vormt. Ten slotte verwijt verzoekster de Commissie te hebben vastgesteld dat Veolia had voldaan aan de voorwaarde dat de concentratie onverwijld moet worden aangemeld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de "EG-concentratieverordening") (PB 2004, L 24, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 februari 2021 — QI/ Commissie

(Zaak T-122/21)

(2021/C 138/67)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: QI (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- haar definitieve loopbaanontwikkelingsrapporten over 2018 en 2019 nietig te verklaren;
- voor zover nodig, het besluit tot afwijzing van de klacht van 16 november 2020 nietig te verklaren;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de toepasselijke algemene uitvoeringsbepalingen. Met betrekking tot het beoordelingsrapport over 2018 wordt betoogd dat de herziening van de beoordeling dat de prestaties toereikend waren, in het stadium van het bezwaar onrechtmatig was. Met betrekking tot het beoordelingsrapport over 2019 wordt opgekomen tegen de interventie van de tweede beoordelaar in een te vroeg stadium. Wat de beide rapporten betreft, wordt een vergissing aangevoerd bij de uitlegging en de toepassing op verzoeksters situatie van artikel 2, lid 3, onder a), van de algemene uitvoeringsbepalingen en van artikel 4 van diezelfde bepalingen.
2. Tweede middel, ontleend aan niet-nakoming van de verplichting tot onpartijdigheid en neutraliteit alsmede van de bijstandsplicht, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 21 bis van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie alsmede misbruik van procedure.
3. Derde middel, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling, feitelijke onjuistheden, beschuldigingen die geen verband houden met objectieve feiten en miskenning van het begrip loyaliteitsplicht.

Beroep ingesteld op 25 februari 2021 — Mariani e.a./ Parlement

(Zaak T-124/21)

(2021/C 138/68)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Thierry Mariani (Parijs, Frankrijk) en 22 andere verzoekende partijen (vertegenwoordiger: F. Wagner, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van artikel 1 van verordening (EU, Euratom) 2020/2223 van het Europees Parlement en de Raad van 23 december 2020 tot wijziging van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 wat betreft samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie en de doeltreffendheid van de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding uitgevoerde onderzoeken (PB 2020, L 437, blz. 49) en meer bepaald van artikel 3, lid 11, artikel 4, lid 2, onder a) en b), artikel 5, onder a), lid 1, artikel 7, onder b), lid 3 bis, artikel 9 bis, leden 1 tot en met 4, die aldus zijn gewijzigd en toegevoegd;
- verwijzing van het Europees Parlement in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers één middel aan, namelijk schending van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: "Handvest"), het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, de in de rechtspraak erkende algemene beginselen, het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de leden, het Reglement van het Europees Parlement en het Statuut van de leden.